

INLEIDING

In dit stuk leggen we ons verlangen neer naar de nieuwe kerk-gemeenschap waarnaar we als NGK en GKv op weg zijn. Als Regiegroep hebben we tal van organisatorische zaken op ons bord die met het oog op de hereniging geregeld moeten worden. Maar we vinden het belangrijk om ook de geestelijke contouren te schetsen van de kerk waarnaar we verlangen. We hopen dat we daarmee ook gemeenten en gemeenteleden voor wie het kerkverband iets van heel ver weg is en voor wie de hereniging van twee kerkverbanden nauwelijks leeft, kunnen meenemen in de beweging naar hereniging.

Dit stuk is dan ook in eerste instantie bedoeld om het gesprek over de nieuwe kerk te stimuleren en te ondersteunen: het gesprek in kerkenraden en gemeenten, het gesprek tussen gemeenten in regionaal/classicaal verband en uiteindelijk het gesprek op de Generale Synode van de GKv en de Landelijke Vergadering van de NGK die in 2020 over het vervolg van het herenigingsproces zullen beslissen.

We gaan daarom de komende maanden met dit stuk het land in en leggen het voor aan de aanwezigen op een aantal regionale avonden. We sturen het ook toe aan alle gemeenten van GKv en NGK en maken het publiek in de (sociale) media. We doen dat in de hoop dat gemeenten en gemeenteleden zich er in zullen herkennen en dat óns verlangen in de komende tijd een breder, en misschien zelfs gemeenschappelijk verlangen wordt. Daarom vragen we aan ieder die dat wil om op dit Verlangen naar een nieuwe kerk te reageren: Wat maakt je enthousiast? Wat stelt je teleur? Wat mis je? Wat zou je willen toevoegen? Afhankelijk van de reacties vanuit de kerken willen we in de zomer van 2019 het stuk aanpassen en daarna aanbieden aan de Generale Synode en de Landelijke Vergadering.

Regiegroep Hereniging NGK - GKv

VERLANGEN NAAR EEN NIEUWE KERK

EEN NIEUWE KERK BEDENKEN... ZOMAAR, IN JE EIGEN HOOFD. DE IDEALE KERK. GA ER MAAR EENS VOOR ZITTEN. HOE ZOU DIE ERUIT ZIEN? WAT KRIJGT IN DIE KERK EEN BELANGRIJKE PLEK EN WIE MOGEN ER ALLEMAAL ZIJN?

Misschien denk je nu wel aan de kerk van de eerste christenen in het boek Handelingen. Wat was dat heerlijk eenvoudig: God loven, naar zijn Woord luisteren, je leven met elkaar delen, samen bidden, elke week in kleine kring het avondmaal vieren. Terug naar de kern. Zonder poespas. Zoals het bedoeld is. Liefde voor God en voor elkaar.

Wat zou het mooi zijn als de kerk van vandaag en van morgen weer iets van dat eerste begin zou hebben. Het allereerste begin dan, want de kerk van Handelingen vertoont al snel dezelfde zonden en gebreken als alle kerken daarna. Wie verlangt er niet naar een kerk waar mensen vrijmoedig van hun geloof getuigen en eensgezind zijn, waar verschillen geen barrières vormen maar bouwstenen zijn? Dat zou toch geweldig zijn?

RIJKDOM

Terug naar dat eerste begin kan natuurlijk nooit. En dat hoeft ook niet. God is niet bij dat eerste begin blijven staan, maar gaat door met zijn kerk. Hij zet telkens nieuwe stappen, waarin wij mee mogen gaan. God bouwt zijn kerk al eeuwen. Daarom is er rijkdom te vinden in het verleden van de kerk, in haar belijden, haar liturgie. Daar maken we als kerk van nu dankbaar gebruik van.

Maar in dat verleden is ook veel mis gegaan: verkeerd genomen besluiten, onrecht, misbruik zelfs. Daar kijken we niet aan voorbij. Zonden en fouten moeten aan het licht gebracht en rechtgezet worden. Verzoening is een moeilijk, maar ook mooi proces: we laten daarmee zien dat we leven van Gods genade.

De Nederlands Gereformeerde Kerken en de Gereformeerde Kerken vrijgemaakt zijn vijftig jaar lang gescheiden geweest en willen nu weer samen in één kerkgemeenschap gaan optrekken. Dat we elkaar in deze tijd weer vinden, is een geschenk van God.

Maar in die vijftig jaar is er in beide kerkverbanden veel veranderd. Er zijn verschillende keuzes gemaakt, er is een eigen cultuur ontstaan. Over en weer zijn beelden van elkaar gevormd. Er is dus best wel wat te overbruggen. Gemeenten hebben een eigen kleur gekregen. Die verschillende kleuren zie je soms zelfs binnen één plaats. Daar is niks mis mee. En afhankelijk van de eigen situatie, doelgroep en missie kan het zelfs nodig zijn. We hoeven als gemeenten niet allemaal hetzelfde te worden, als we elkaar maar vinden rond de ene boodschap van Jezus Christus. Het is belangrijk om in de komende jaren daarover het gesprek met elkaar te voeren.

WAT BOEIT HET?

Misschien denk je wel: wat boeit het? Zo'n naambordje op de deur: wat doet dat er nou toe? Het gaat toch om de inhoud, niet om de verpakking? Ik wil me bezighouden met zaken die er echt toe doen, met plaatselijk kerk-zijn en niet met landelijk organisatorisch gedoe. Maar als je dicht bij God wilt blijven, heb je elkaar nodig. Dat geldt ook voor kerken. Als je als kerken met Christus verbonden bent, kun je toch niet langs elkaar heen leven?

Weer samen kerk zijn, een nieuwe gemeenschap van kerken vormen is kostbaar. Zeker in een tijd en een land vol ongeloof en gebrokenheid. Een breuk die geheeld wordt, is een prachtig getuigenis. We willen daarmee luisteren naar Jezus. Hij bad immers hartstochtelijk om eenheid.

TEKEN JE KERK

Tijdens het proces op weg naar hereniging zijn er intensieve gesprekken over de contouren van de nieuwe kerk gevoerd met divers samengestelde groepen ambtsdragers en gemeentelieden uit beide kerkgemeenschappen. Ook de leden van de Regiegroep die de hereniging begeleidt, hebben met elkaar dat gesprek gevoerd. In al die gesprekken bleken onze verlangens voor de nieuwe kerk verrassend veel op elkaar te lijken. In de tekeningen die we maakten van onze 'ideale kerk', kwamen vaak dezelfde dingen terug. Op basis daarvan heeft de Regiegroep de volgende zes kernpunten voor de nieuwe kerk, verwoord.

JEZUS CHRISTUS CENTRAAL, GODS WOORD IN HET MIDDEN

Jezus Christus en zijn offer staan centraal. Natuurlijk: Hij is onze redding. In Hem leven wij, bewegen wij en zijn wij. Hij is het levende Woord, zijn Geest geeft de Bijbel gezag. Daarom horen Jezus Christus en de Bijbel bij elkaar. Samen vormen zij de kern van ons bestaan, en ook van ons bestaan als kerken.

Wat we horen uit de Bijbel, wordt zichtbaar in doop en avondmaal: alles begint bij Gods liefde voor ons. Met Jezus Christus sterven we en staan we op in een nieuw leven. Hoe gebroken ook, in Hem zijn we een nieuwe schepping.

VEELKLEURIG, EN TOCH ÉÉN IN GENADE

Gods hart is groter dan het onze. Gelukkig maar. Bij Hem is er ruimte voor kostgangers van allerlei kleur en geur, die echt bij elkaar horen. We vinden elkaar bij het kruis, want we moeten allemaal van genade leven. Toch zijn we als mensen ook uniek. Met ieder van ons gaat God zijn eigen weg. Die ruimte, om samen één en toch ook allemaal uniek te zijn, dat is een van de wonderen van kerk-zijn.

MET RUIMTE VOOR IEDEREEN

Gods huis is een open huis, met veel ramen en deuren. De zoekers, de zekerweters, de twijfelaars en de struikelaars: we helpen elkaar, letten op elkaar, wijzen elkaar de weg. We aanvaarden elkaar en verdragen elkaar, en dat is echt iets anders dan onverschillig zijn. Het is moeilijker, maar mooier.

Je kunt de gemeente als een voetbalveld zien: je hebt heel verschillende spelers, maar ook spelregels nodig om het doel te bereiken. Het moet een veilige ruimte zijn voor iedereen en tegelijk een heilige ruimte, waar Gods Woord gezag heeft en Gods Geest mensen vormt naar het beeld van Christus. Daarom laten we elkaar niet in vrijblijvendheid los, maar blijven we samen zoeken naar Gods wil.

4
BEGAAN MET DE WERELD

Een kerk is pas kerk als zij er is voor anderen. Een gemeente die de wereld de rug toekeert, kan niets betekenen. Maar als we in onze wijken, dorpen en steden licht uitstralen en midden in de gebrokenheid heelheid zichtbaar maken, laten we zien hoe God zijn wereld heeft bedoeld. Dat doen we op zondag, maar net zo goed op maandag en dinsdag en alle andere dagen van de week. We zijn begaan met de mensen om ons heen, we koesteren de schepping waarvan wij deel uitmaken.

We zijn een hoopvolle kerk. We zien vol verlangen uit naar Gods toekomst die nu al doorbreekt in deze wereld. Uiteindelijk maakt Hij alles nieuw en goed.

5
SAMEN MET ALLE GELOVIGEN

De kerk van vandaag staat op de schouders van de kerk van gisteren. De belijdenissen van de Vroege Kerk en van de Reformatie geven richting en een kerkorde zorgt voor de nodige structuur. Wat wij van onze ouders hebben geleerd willen wij aan onze kinderen doorgeven. Maar als gereformeerde kerken zijn we ook uit op vernieuwing om het Evangelie alle ruimte te geven. We staan daarom open voor wat naar inhoud en vorm nieuw en verrassend is, naast wat oud en beproefd is. We toetsen wat van God komt en wat niet.

Samen met alle mensen die bij Jezus horen, zijn we nieuwsgierig, hoe en waar Gods Geest aan het werk is. In de kerk van vandaag en die van morgen. In Nederland en wereldwijd.

6
IN EEN GEMEENSCHAP VAN KERKEN

In de plaatselijke kerken wordt het Evangelie daadwerkelijk geleefd. Een regionaal en landelijk verband van kerken is daar dienstbaar aan. Daar vinden we als kerken steun bij elkaar in het volgen van Christus. Daar houden we elkaar scherp, laten we ons corrigeren, leiden we samen predikanten op, rusten we elkaar

toe in wat jong en oud nodig hebben, zoeken we recht bij elkaar en leren we van elkaar. Met afspraken, vormen en structuren die daaraan dienstbaar zijn. Een kerkverband is geen keurslijf, maar een geschenk, bedoeld om elkaar tot een hand en een voet te zijn. Niet topzwaar, maar lichtvoetig. Niet gesloten, maar open en uitnodigend naar andere kerkgemeenschappen.

Kortom, we verlangen naar een kerk waarin Jezus Christus centraal staat met Gods Woord in het midden. Een veelkleurige gemeenschap, die een is in afhankelijkheid van genade. Waar iedereen welkom is, maar niemand hetzelfde blijft. Open naar de wereld, in de verwachting van Gods Koninkrijk, gevoelig voor Gods Geest. Samen met alle mensen die bij God horen, van gisteren, vandaag en morgen, in Nederland en wereldwijd. In een gemeenschap van kerken die steun bij elkaar vinden in het volgen van Jezus.

GOD BOUWT ZIJN KERK, WIJ OOK

Twee gemeenschappen van kerken die vijftig jaar lang 'uit elkaar' zijn geweest, zijn niet zomaar weer bij elkaar. Dat is een proces dat tijd, geduld en liefde vraagt. En vooral veel ontmoeting en gesprek. Samen doen en samen vieren. Het zal een poos duren voor alles op z'n plek staat en iedereen zich op z'n plek voelt.

En dan nog zijn we er niet. Ook zo'n nieuwe kerk bestaat uit mensen die fouten maken in een wereld die fouten maakt. Niets is maakbaar, of het moet door God gemaakt zijn. En dat geloven wij gelukkig door alles heen: God bouwt zijn kerk en wij bouwen met Hem mee. Hij vernieuwt haar telkens weer, en wij mogen daarin met Hem meewerken.

GOD GEEFT ONS ALS KERKEN AAN ELKAAR:

SAMEN ONDERWEG NAAR ÉÉN GEMEENSCHAP VAN KERKEN

REGIEGROEP HERENIGING NGK-GKV

Ad de Boer
Pieter Dirk Dekker
Kornelis Harmannij
Maaïke Harmsen
Sytze Huizinga
Jan van der Stoep
Harmke Vlieg-Kempe
Rob Vreugdenhil
met ondersteuning van Lydia Postma-Douma

Reacties op het Verlangen naar een nieuwe kerk zijn welkom op:
regiegroep@ngk.gkv.nl

Meer informatie over het herenigingsproces is te vinden op
www.onderwegnaar1kerk.nl